

Utdrag ur boken "Handbollen i Norrbotten 1030-200"

Bror "Bubas" Lindqvist och Birger "Billa" Persson

"BUBAS" OCH "BILLA" SPELADE HANDBOLL PÅ 40 OCH 50-TALET OCH BLEV ÄVEN HANDBOLLSDOMARE, "BILLA" UNDER CA 30 ÅR OCH "BUBAS" UNDER CA 15 ÅR

Bubas är född 8/9 1924 i Umeå och Billa 22/8 1925 i Luleå. Båda stora handbollsprofiler från F 21, Luleå. F d flygtekniker.

Båda berättade: Vi började så smått 1943 i F 21:s IF med handboll. Samma år invigde hallen på Kallax (inom F 21 område). Det var dock först 1945 som F 21 började med en organiserad handbollsträning. Vi var båda tekniker och som furirer var vi blandavlönade, dvs vi bodde och åt på kronans bekostnad. Lönen var liten vilket kom att innebära att nästan all vår fritid tillbringade vi i idrottshallen. Vi blev ett väl sammansvetsat gäng beroende på att nästan alla tjänstgjorde under lång tid på flottiljen.

Sista gången vi spelade tillsammans var i militärområdesmästerskapet i handboll. Jag (Bubas) var 53 år och Billa 52. Vi gick till finalen och mötte A 8 och vann med 1 mål – avgörandet skedde i förlängningen!

1945 höll vi till i Boden-Luleåserien. Under många år spelade vi i länslaget och minns att vi en gång slog Norska landslaget- i Boden! Under 1947 gjorde vi en utbrytning och spelade med Luleå SK som var så bra på den tiden att man spelade SM mot Hellas som på den tiden hade Roland Mattson (landslagsmålvakten) i mål. Hellas hade vid den tiden nästan halva landslaget. Billa minns att han gjorde 7-8 mål – vi förlorade dock med några mål.

Vid denna tid var det sk "Norrlandsfönstret" stängt för spel söder om Sundsvall, så självklart var utbytet med lag söderifrån i allra högsta grad utvecklande.

Bubas tränade piteåflickorna under någon säsong. Piteå IF damer dominerade (som tidigare nämnts) under 50-talet. Billa blev spelande tränare i IFK Luleå när F 21 lade ner handbollen och höll på till 1967 (42 år).

Vi minns också när Pontushallen i Luleå skulle invigas 1965 med match mot Borås – och Billa fick göra det första (!) målet över huvud taget i den hallen.

Under 50-talet spelade vi flera år i länslaget och fick bägge två elitmärket, vilket inte så många innehar.

I en DM-final mot Hornskroken minns Bubas att vid full tid fick HIF straff. Hasse Frigghe fick uppdraget. Bubas: "men Hasse inte skall väl Du lägga straffen! Jag unnar ju er så gärna ett DM!, Nähä tyckte Hasse, den här sätter jag dit!" Bubas stod mitt i målet och flinade. Hasse fintade flera gånger, men i nervositeten föll han framåt och bollen lämnade aldrig handen. F 21 tog hem DM:et. Bubas var domare under c:a 30 år och Billa under 15år. Under den tiden kunde man ofta läsa i tidningsreferaten: "Bubas och Billa var bäst på plan – som domare!" Tio år tidigare kunde man läsa samma sak om dom båda – fast då gällde det som spelare. Handbollen gav oss mycket, inte minst den sociala biten. Bubas minns: "Billa byggde 1954 hus på Bergnäset och kunde inte komma på träningen. Halva laget for dit och lade taket och Billa kunde komma med på träningen!"

Om Gösta Ramvall, flygspanare, sägs det att både Bubas och Billa tyckte att han konditions-tränade för dåligt, men Gösta replikerade "jag får bra kondition genom bridgen!"

När jag frågade Bubas och Billa om handboll i Luleå: "så tyckte båda att det är synd att Luleå inte fortsatte, man hade ju många duktiga spelare och hall fanns på Kallax. Bubas menar att det finns ungdom som gärna skulle vilja pröva på att spela handboll. Bubas försökte en gång på 70-talet att få igång pojkerksamhet och hade ett 80-tal som var mycket intresserade. Det stupade på kommunens ovilja att tilldela halltider! Billa instämmer och menar att det är ett känt faktum att A och O är tillgång på bra utbildade ledare som kan handboll.

Om framtiden tycker båda till och menar att ett väl uppbyggt seriesystem är grunden för att utveckla till bra handboll. En bred ungdomsverksamhet är förutsättningen för att skapa många lag. Kvaliteten avgörs i mångt och mycket av tillgången på bra ledare. Dessa måste vara beredda att kontinuerligt utbilda sig, eljest går det för det mesta i stå! Konkurensen om halltider är i dag stor med hänsyn till de många olika inomhussporter som dykt upp. Därför är det viktigt med framsynt planering. Kravet på handbollsspelaren är en bra lagdisciplin, kamratskap för att täcka upp för varandra. Detta är en vilje- och kampsport som är snabb. Detta kräver kvalitet och kvantitet i träningen om man skall nå resultat!"

Förf. anm: Denna intervju varade i tre timmar och jag måste säga att vi hade fantastiskt roligt när vi tittade i backspegeln. Jag minns dessa båda otroligt duktiga handbollsspelare och människor med glädje och kommer också ihåg de gånger jag spelade mot dem på 50-talet. Som gamla militärer dök ju många historier upp, den ena mer fantastisk än den andra, men det är som man brukar säga "en helt annan historia!"